

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **MUDr. V.**, bytom U., zast.: *Advokátska kancelária G., s.r.o.*, so sídlom V., proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. júna 2010 č. k. 20Sn/4/2009-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. júna 2010 č. k. 20Sn/4/2009-36 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovanej č. 322-3958-GC-04/2009 z 05.10.2009 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Martin, z 25. marca 2009 č.: 700-2010099009-GC04/09 **r u š í** a vec **v r a c i a** žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 376,84 €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č.: 322-3958-GC-04/2009 z 05.10.2009 žalovaná ako odvolací správny orgán podľa § 179 ods. 1 písm. b) a § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zmenila výrokovú časť napadnutého rozhodnutia tak, že vypúšťa text: „...§ 152a zákona v znení neskorších predpisov...“, v ostatnom rozhodnutí potvrdila. Uvedeným rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Martin, z 25. marca 2009 č.: 700-2010099009-GC04/09 rozhodla, že žalobkyni, ako samostatne zárobkovo činnnej osobe, bolo predpísané poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobne poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity, a to za obdobie máj a jún 2008.

Svoje rozhodnutie žalovaná s odkazom na § 5 písm. c), § 21 ods. 1, § 128 ods. 1 písm. c), odsek 2 písm. c) a odsek 10, § 130 písm. c), § 131 ods. 1 písm. c), § 137 písm. b), § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 143 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. odôvodnila vo veci predovšetkým tým, že Slovenská advokátska komora vydala 08. augusta 2006 Licenciu na výkon odborného zástupcu v povolani lekárov č.: L1C/ZA/1052/06. Súčasne žalovaná zohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa je od 11. októbra 2003 poberateľkou starobného dôchodku.

Ďalej bolo v druhostupňovom konaní žalovanou z predloženého spisového materiálu zistené, že žalobkyňa je konateľkou v spoločnosti s obchodným menom MUDr. V., s.r.o., Martin a zároveň vykonáva činnosť odborného zástupcu.

S odkazom na ustanovenie § 12 ods. 9 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely tohto rozsudku

len „zák. č. 578/2004 Z.z.“) žalovaná konštatovala, že odborný zástupca je fyzická osoba, ktorá osobne zodpovedá za odborné poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení. Odborný zástupca musí byť v pracovnoprávnom vzťahu alebo obdobnom vzťahu s poskytovateľom.

Podľa žalovanej, ak držiteľ tejto licencie vykonáva túto činnosť v pracovnom pomere, nemá status samostatne zárobkovo činnnej osoby, pretože túto licenciu je povinný mať na výkon odborného zástupcu v pracovnom pomere. V prípade, ak držiteľ licencie na výkon odborného, zástupcu vykonáva činnosť odborného zástupcu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, táto licencia zakladá status samostatne zárobkovo činnnej osoby. Túto licenciu vydáva príslušná komora a má formu rozhodnutia.

Žalobkyňa, ako odborný zástupca, nemá uzatvorený pracovný pomer ani dohodu o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru s uvedenou spoločnosťou. Preto má podľa žalovanej na základe vyššie uvedeného postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby.

Podľa § 21 ods. 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z. v znení platnom k 25. marci 2009 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. b) a c) dňom zániku týchto oprávnení, a samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. c) odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c).

Ďalej žalovaná zdôraznila, že podľa údajov Ústredného daňového riaditeľstva príjem žalobkyne za rok 2006 presiahol zákonom stanovenú sumu 91.200 Sk, na základe čoho bola v období, za ktoré jej bolo predpísané poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity, povinne poistenou samostatne zárobkovo činnou osobou.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa podala dňa 08.12.2009 prostredníctvom právneho zástupcu žalobu na Krajský súd v Žiline.

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj postup správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 247 a nasl. O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Svoj zamietajúci rozsudok s odkazom na ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 2 písm. a), § 12 ods. 1, odsek 3 písm. a) a odsek 9, § 68 ods. 1 písm. b) a c), odsek 7, § 27 písm. a) zák. č. 578/2004 Z.z., § 14 ods. 1 písm. b), § 15 ods. 1 písm. b), § 128 ods. 1 písm. c), odsek 2 písm. c) a odsek 11 písm. b), § 3, § 4 ods. 1 písm. a) a § 5 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z odôvodnil tým, že argumentácia žalobkyne, že nie je SZČO a licencia na výkon odborného zástupcu v povolání lekár Slovenskej lekárskej komory nezakladá status SZČO, ale je iba predpokladom na vydanie povolenia, nie je podľa názoru krajského súdu dôvodná.

Práve zmena zdravotníckeho zariadenia z fyzickej osoby na právnickú osobu bola dôvodom, aby žalobkyňa požiadala o vydanie licencie odborného zástupcu v povolání lekár. Vydanie licencie odborného zástupcu na výkon činnosti odborného zástupcu v tej kategórii zdravotníckych pracovníkov, v ktorej má poskytovateľ prevažne poskytovať zdravotnú starostlivosť, je podľa krajského súdu hmotno-právnym predpokladom na vydanie povolenia právnickej osobe na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Potom, ak novovytvorená právnická osoba – poskytovateľ zdravotnej starostlivosti chcela poskytovať zdravotnú

starostlivosť v kategórii lekár, bolo nevyhnutné, aby mala určeného odborného zástupcu s takouto licenciou; týmto odborným zástupcom sa stala žalobkyňa.

Tiež medzi účastníkmi zostalo nesporné, že fyzická osoba MUDr. V. ako odborný zástupca nevykonávala činnosť odborného zástupcu v pracovnoprávnom pomere u právnickej osoby MUDr. V., s.r.o., Martin.

Ďalej sa krajský súd v svojom odôvodnení zaoberal definíciou SZČO ako aj definíciou zárobkovej činnosti. Na základe uvedeného rozboru krajský súd prijal záver, že rozhodnutie Žilinského SK o povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti spoločnosti s r. o. je potrebné chápať vo vzťahu k poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, tzn. k tejto právnickej osobe, kým oprávnenie na výkon funkcie odborného zástupcu v povolani lekárov bolo vydané len vo vzťahu k fyzickej osobe žalobkyne. Preto žalobkyňa má status SZČO nie ako lekár fyzická osoba, tzn. poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, ale ako odborný zástupca zodpovedný za poskytovanie zdravotnej starostlivosti právnickou osobou.

III.

Odvolaie žalobkyne/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 09.07.2010 (č. 1. 42) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázala na to, že rozhodnutím Žilinského samosprávneho kraja č. 07799/2006/02 prestala byť žalobkyňa samostatne zárobkovou činnou osobou. Napriek tomu krajský súd vytvoril konštrukciu SZČO (na str. 8 a 9 odôvodnenia rozsudku krajského súdu), kde vyvodil, že žalobkyňa je SZČO z toho dôvodu, že má oprávnenie vykonávať funkciu odborného zástupcu.

Podľa žalobkyne ide nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 5 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z., nakoľko podľa licencie Slovenskej lekárskej komory nie je možné vykonávať činnosť

lekára, ktorú je možné vykonávať iba na základe príslušného rozhodnutia samosprávneho kraja.

Žalobkyňa poukázala na obdobnú vec (išlo tu o poistné za mesiace január - apríl 2008), kedy Krajský súd v Žiline v konaní sp. zn. 20Sn 1/2009 žalobe žalobkyne vyhovel a Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4Sžso 63/2009 uvedený rozsudok krajského súdu potvrdil. To, že žalobkyňa na pojednávaní vykonanom dňa 08.06.2010 obidva rozsudky nepredložila, žalobkyňa obhajovala tvrdením, že ešte ich nemala k dispozícii, nakoľko rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebol v tom čase písomne vyhotovený a na Krajský súd v Žiline bol doručený až 21.06.2010.

Záverom žalobkyňa navrhla zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu a rozhodnutie žalovanej zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie, resp. aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobe vyhovie. K odvolaniu bolo pripojené vyčíslenie náhrady trov konania v sume 376,84 €.

Z vyjadrenia žalovanej (č. l. 53) zo dňa 20.07.2010 vyplýva, že žalobkyňa neuviedla žiadne nové, právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie právoplatného rozhodnutia žalovanej.

Z uvedeného dôvodu sa žalovaná pridrižiava obsahu svojho predchádzajúceho písomného vyjadrenia k podanej žalobe a stotožňuje sa s vysloveným právnym názorom krajského súdu, že žalobkyňa má status samostatne zárobkovo činnej osoby.

Na základe citovaného žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v plnom rozsahu, ako vecne správny, potvrdil. K argumentácii žalobkyne, že v obdobnej veci ten istý Krajský súd v Žiline v konaní sp. zn. 20Sn 1/2009 rozhodol 08. septembra 2009 celkom opačne, tzn. že žalobe žalobkyne vyhovel, sa žalovaná, hoci mala mať o tomto vedomosť, vôbec nevyjadrila.

IV.**Právne názory odvolacieho súdu**

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

Najvyšší súd konštatuje, že podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej, je právna otázka, či žalobkyňa, ako držiteľka licencie odborného zástupcu v povolani lekárs má status samostatne zárobkovo činnnej osoby v období máj až jún 2008. Práve tento právny rámec vymedzuje aj potrebné medze skutkového zistenia.

Z administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že žalobkyni bola Slovenskou lekárskou komorou dňa 08. augusta 2006 vydaná Licencia na výkon odborného zástupcu v povolani lekárs č.: LIC/ZA/1052/06. V súvislosti s touto skutočnosťou prvostupňový orgán žalovanej predpísal žalobkyni poistné na nemocenské poistenie v sume 82,26 €, poistné na starobné

poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 632,13 € a poistné do rezervného fondu solidarity vo výške 166,84 €, a to za obdobie máj a jún 2008.

Najvyšší súd na tomto mieste zdôrazňuje povinnosť všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou napĺňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota. S princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p.

Podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. platí, že ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Na základe hore citovaného zákonného ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na svoj rozsudok zo dňa 28. apríla 2010 sp. zn. 4Sžso 63/2010 zverejnený v plnom rozsahu na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <http://nssr.blox.sk/blox/cms/portal/sk/rozhodnutia>.

Najvyšší súd tu konštatuje podobnosť skutkového stavu v prejednáwanej veci s rozsudkom 4Sžso 63/2009 najmä v tom, že ide o rovnakých účastníkov, obdobne prvostupňový orgán žalovanej predpísal žalobkyni poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie ako aj poistné do rezervného fondu solidarity s tým rozdielom, že rozhodným obdobím boli mesiace január – december 2007 a ďalej január - apríl 2008.

Text odôvodnenia hore uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu sa ďalej v príslušnom rozsahu uvádza.

„Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 5 písm. c) zsp samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky pod čiarou je takýmto osobitným predpisom napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii v znení zákona č. 302/1999 Z.z., zákon Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného ustanovenia zákona o Sociálnom poistení vyplýva, ktorá fyzická osoba je v zmysle zákona považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu pre posúdenie vzniku povinnosti platiť poistné a poistné odvádzať, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 141).

Podľa § 14 ods. 1 písm. b) zsp povinne nemocensky poistení sú samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 1 až 3, 5 a 6 zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9.

V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či navrhovateľka má status samostatne zárobkovo činnej osoby v období január 2007 až december 2007 a január 2008 až apríl 2008. Úlohou krajského súdu bolo vyriešenie právnej otázky týkajúcej sa výkladu § 5 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z.. V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s výkladom krajského súdu, že z obsahu správneho spisu nebolo v konaní jednoznačne preukázané,

že navrhovateľka naplnila status samostatne zárobkovo činnéj osoby, nakoľko bola držiteľkou iba licencie vydanéj podľa § 68 ods. 1 písm. c) zák. č. 578/2004 Z.z.

Preskúmaním zákonnosti rozhodnutia odporkyne bolo preukázané, že Žilinský samosprávny kraj žiadosti MUDr. V.B. vyhovel a dňom 30. november 2006 zrušil povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení v odbore všeobecné lekárstvo ako praktický lekár pre dospelých, vydané Krajským úradom, odborom zdravotníctva v Žiline, č. ŠKL 96/01363 zo dňa 26.9.1996.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd prisvedčil krajskému súdu v tom smere, že pre výklad uvedenej právnej normy je rozhodujúce posúdenie ustanovenia § 68 ods. 1 písm. c) zák. č. 578/2004 Z.z.. Preskúmaním zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne nebolo preukázané, že by navrhovateľke - fyzickej osobe bola v období január 2007 až december 2007 a január 2008 až apríl 2008 udelená licencia podľa § 68 ods. 1 písm. b) zák. č. 578/2004 Z.z.“

Vzhľadom na to, že právne vyhodnotenie účinkov udelenia licencie na výkon odborného zástupcu v povolání lekár, ktorú žalobkyňa má od Slovenskej lekárskej komory podľa § 68 ods. 1 písm. b) zák. č. 578/2004 Z.z., tvorí jadro veci spornej medzi účastníkmi, s prihliadnutím na hore uvedené detailné právne závery ako aj na to, že citovaný rozsudok sa vysporiadal s podstatnou časťou odvolacích námietok účastníkov, sa konajúci senát Najvyššieho súdu k nim bližšie už nevyjadruje.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj argumentácie žalovanej, a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 4Sžso 63/2009, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania

proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

Bude preto úlohou žalovanej, aby sa v ďalšom konaní riadila právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku až do okamihu, keď postupom podľa § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch Najvyšší súd nevysloví iný právny záver.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnej žalobkyni právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko právny zástupca úspešného žalobcu si svoje právo uplatnil prostredníctvom podaného odvolania, bola mu priznaná náhrada týchto trov konania.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobkyne listom z 09. júla 2010 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal :
 - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde
 - 1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €
 - 1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 6,95 €
 - 1.1.2. podanie žaloby (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €
 - 1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 6,95 €
 - 1.1.3. účasť na pojednávaní (10) - 1 úkon práv. pomoci 55,49 €
 - 1.1.3.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,21 €
 - 1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde
 - 1.2.1. podanie odvolania (10) 1 úkon práv. pomoci 55,49 €
 - 1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,21 €
2. z náhrady preukázaného cestovného 08.06. 2010 v sume 22,31 €
3. z náhrady straty času 08.06.2010 48,08 €

4. z náhrady 19 % DPH 60,17 €

tzn. v celkovej sume : **376,84 €**

Nakoľko úspešná žalobkyňa bola zastúpená advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 09.07.2010, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poistné je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Záverom musí Najvyšší súd vyzdvihnúť význam ustanovenia § 17 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch o zjednocovacej právomoci kolégia krajského súdu.

Podľa § 17 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch kolégium krajského súdu prerokúva a vyjadruje sa k podnetom sudcov na prijatie stanoviska k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach senátov alebo samosudcov toho istého kolégia.

Z podania žalobkyne jednoznačne vyplýva, že senát Krajského súdu v Žiline 20Sn sa týmto ustanovením dňa 08. júna 2010 dôsledne neriadil, ak v obdobnej veci toho istého senátu (20Sn/1/2009 z 08.09.2009) tej istej žalobkyne vyslovil neskôr celkom odlišný právny názor. Takýmto postupom orgánov súdnej moci sa zoslabuje princíp právnej istoty.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 13. septembra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová